Pakistan'lılara Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Her İki Dilde Yer Alan Benzer Sözcüklerin Öğretime Katkıları[1]

M. Sarper Alap[2]

Yurtdışından Türkiye'ye öncelikle eğitim olmak üzere iş ve çeşitli amaçlarla yurt dışından yabancı insanlar gelmektedir. Türkiye'ye gelen yabancı insanlardan olan Pakistanlı vatandaşlar ülkemizde yaşamaktadırlar. Türkiye'de Ankara ve İstanbul şehirlerinde Pakistan büyükelçilikleri bulunmaktadır. Bu elçiliklerde çalışmakta olan birçok Pakistan vatandaşı vardır. Özellikle elçilik çocuklarının eğitimleri için Pakistan Elçilik Okulu Ankara'da kurulmuştur ve bu okulda Pakistanlı ve diğer ülkelerin yabancı öğretmenlerinin yanında Türk öğretmenler de görev almaktadır.

Bu okulda temel tüm dersler öğretilmektedir, Türk dili dersi de bu okulda yoğun bir şekilde öğretilmektedir. Bu okuldaki eğitimin yanı sıra Türkiye'ye eğitim için Pakistanlı üniversite öğrencileri gelmektedir. Türkiye'ye gelen Pakistanlı öğrencilere Türkçenin temel eğitimi, üniversitelerin kendi dil öğretim merkezleri kurulana kadar Ankara Üniversitesi TÖMER tarafından verilmekteydi.

Şu an Türkiye'de Ankara Üniversitesi TÖMER ile birlikte Türkiye'deki üniversitelerin çoğunda Türkçe öğretim merkezleri yer almaktadır. Bu kurumlarda da birçok Pakistanlı öğrenci eğitim görmektedir.

Pakistan'da ülkenin resmi dili Urdu dilidir. Urdu dili Arap alfabesi ile yazılan bir dildir. İçerisinde Arapça, Farsça, Türkçe, Sanskritçe ve İngilizce sözcükler yer almaktadır. Arapça ve Farsçada yer alan çoğu sözcük Türkçe içerisinde de kullanılmaktadır. Ancak her üç dilinde kendilerine has özellikleri vardır. Arapçada sözcüklerin eril, dişil ve nötr halleri bulunmaktadır ve bu dilin çok farklı bir öge yapısı ve sıralaması

---

[1] *Bu makale 12-13 Kasım 2015 tarihlerinde İstanbul Aydın Üniversitesi, Aydın TÖMER tarafından düzenlenen Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi Sempozyumu'nda bildiri olarak sunulmuştur.*

[2] *Kırıkkale Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı A.B. Dalı, Doktora Öğrencisi, el-mek: drsaralp40@gmail.com*

vardır. Ancak bazı benzer sözcükler bir şeylerin çağrışımını yapmaktadır. Fars dilinde ise sözcüklerin eril, dişil ve nötr halleri yoktur, tek çeşit sözcük yapısı vardır. Bazı yapılar dışında Türkçe ile benzer bir öge dizilişi görülmektedir. Burada da bazı benzer sözcükler çeşitli çağrışımlar yapmaktadırlar. Farsçanın Türkçeden özellikle cümle tamlama konusunda farklılığı göze çarpmaktadır, Farsçada tamlama Türkçedekinin tersidir.

Türk dili hem sözcüklerin Urdu dili sözcüklerine hem de öge dizilişinin benzerliği ile birlikte Pakistanlı vatandaşların Türkçeyi öğrenmelerinde büyük kolaylıklar sağlamaktadır. Son zamanlarda yayımlanan Türk dili ve Urdu dili konuşma, gramer ve yazma kitapları da eğitime büyük kolaylıklar sağlamaktadırlar.

Anahtar: Türkçe, Urdu, Öğretim, Sözcük

The Contribution Of Education Related Words To Pakistan Citizen Who Teach Turkish Language As A Foreign Language

Primarily to Turkey from abroad to work abroad and foreign people come for various purposes, including education. There are Pakistani embassies in Ankara and Istanbul in Turkey. There are many Pakistani citizens who work in these embassies. Pakistan Embassy School was established especially for the children's education embassy in Ankara and the Turkish teachers are involved alongside teachers in this school Pakistanis and other foreign countries.

This is basically all courses are taught in school, Turkish language courses are also taught intensively in these schools. This, as well as education in schools comes Pakistani university students to study in Turkey. Pakistani students from basic education in Turkish in Turkey, universities were given by TÖMER up training centers established in their own language.

The official language of the country of Pakistan is Urdu. Urdu is a language written in the Arabic alphabet. In Arabic, Persian, Turkish, is located in Sanskrit and English words.
Situated in Arabic and Persian it is also used in many Turkish words. However, in all three languages they have their own characteristics. In Arabic, the word masculine, feminine and neuter there are many different forms of the language and structure of an element and ranking.
The melting of the words in Persian, is not feminine and neutral states, has the structure of a single kind word. A similar arrangement with the Turkish element is seen. Here are some similar words to various connotations. The difference in the Persian sentence complements the Turkish particularly stands out is the opposite Turkish phrases in Farsi.
Turkish language of Pakistani citizens along with the similarity of both the word and the word of Urdu element arrangement provides great convenience in learning Turkish. Turkish and Urdu language recently published speaking, grammar and writing books also provide training to the great amenities.

Key: Turkish, Urdu, Education, Word

Giriş

Yabancı bir vatandaşın kendi ülkesi dışında başka bir ülkeye gittiğinde ülkenin resmi dilini konuşması konusunda ilk başlarda bir sıkıntı yaşanmaktadır. Türkiye'ye gelen Pakistanlı vatandaşların çoğunu üniversite öğrencileri oluşturmaktadır. Geriye kalan vatandaşlar ise genelde Türkiye'ye çalışmaya gelenler ve sığınmacılardır.

Pakistan'ın resmi dili Urducadır. Urduca, Hint-Avrupa dillerindendir. Urduca, Arap alfabesiyle yazılan ve içerisinde Arapça, Türkçe, İngilizce, Farsça ve Sanskritçe bulunduran sözcüklerden oluşmaktadır. Urduca, ismini Türkçe "Ordu" sözcüğünden almıştır. Urduca, Türkçe ile geçmişten bugüne yakın ilişkiler içerisindedir.

Türkçe ile Urduca arasında öncelikle bazı farkları ifade edecek olursak, Cumhuriyetin ilanından önce Osmanlı İmparatorluğu zamanında konuşmada ve yazıda Arapça ve Farsça yoğunlukla kullanılmaktaydı.

Yazı dilinde ise Osmanlıcada yazışmalar Osmanlıca olarak yapılmaktaydı. 29 Ekim 1923 Cumhuriyetin ilanından sonra 1 Kasım 1928'de Arap harflerinin yerini Türkçe harfleri aldı.

Pakistan, Türkiye'nin dost ve kardeşi olduğu Müslüman bir ülkedir. Bu kardeşlik Pakistan'ın bağımsız bir devlet olmasından önce süregelmektedir. 1. Dünya Savaşı yılları ve Kurtuluş Savaşı'nda Hint Müslümanlarından olan ve Pakistan'ın kurulmasında çok büyük katkısı bulunan büyük vatan şairi Allame Muhammed İkbal, Türk Müslüman kardeşleri için yardım toplamış ve Türklerin yanında yer almışlardır.

1947 yılında Pakistan, Hindistan'dan ayrılarak ayrı bir Müslüman ülke olmuştur. Pakistan'ın resmi dili Urducadır. Urduca, Arap alfabesiyle yazılmıştır. Arap harfleriyle yazılan Urducada, Arapça harflerin yanı sıra çok sayıda Arapça sözcük bulunmaktadır. Bunun yanında Farsça, Türkçe ve Hintçe sözcükler de Urdu dili içerisinde yer almaktadır.

Urdu dili içerisinde Türkçe sözcüklerin kullanılmasının yanında Türk dilinde kullanılan yabancı sözcüklerin özellikle Arapça ve Farsça sözcüklerin yer almasıyla her iki dil arasında öğrenme daha kolay hale gelmektedir.

Türkiye'ye her yıl çok sayıda öğrenci, yükseköğrenimlerini yapmak için gelmektedirler. Bunun yanında Suriye ve Afganistan'dan gelen sığınmacılar arasında Urdu dilini bilen vatandaşlar da yer almaktadır.

Urdu dilini bilenler genellikle Pakistanlılar, Hindistanlılar ve Afganistan'da, İran'da ikamet eden Pakistan vatandaşlardır.

Türkiye'de Pakistanlı üniversiteli öğrencilerin eğitimleri, üniversitelerde yer alan Türkçe Öğretim Merkezleri tarafından verilmektedir. Pakistanlı üniversite öğrencileri, Türkçe kurslarında A1 seviyesinden başlayarak C2 seviyesine kadar eğitim görmektedirler.

Pakistan ve Afganistan'dan gelen sığınmacılar ise illerde yer alan Halk Eğitim merkezleri vasıtasıyla A1 ve A2 seviyesinde eğitim görmektedirler.

Türkçe Öğretim Merkezlerinde verilen Türkçe dersler, Halk Eğitim Merkezlerinde verilen Türkçe eğitimlerine göre biraz daha uzun süreli ve kapsamlı olmaktadır.

Pakistanlı vatandaşların Türkçe öğrenimlerinde kendilerine en kolay gelen dil özelliği sözcüklerdir, çünkü her iki dilde yer alan birçok sözcük yer almaktadır.

Günlük yaşamda, alışverişte, renklerde, meyvelerde, sebzelerde, nesnelerde, yemek isimlerinde Türkçe ile Urduca arasında birçok aynı ve benzer sözcükler yer almaktadır. Bunun yanında cümle kuruluşunda öge sırası olarak Türkçe ile Urduca öge sıraları aynıdır.

Urdu dilinin Türkçe ile yakın ilişkisi, birbirine benzeyen sözcüklerin fazla olmasıyla daha da pekişmiştir. Türkçe içinde kullanılan Arapça ve Farsça sözcüklerle, Urduca içinde kullanılan Arapça ve Farsça sözcükler tamamen birebirdir. Buna ilaveten Urduca içerisinde İngilizce sözcükler de yer almaktadır.

İlk olarak insanlar arasında selamlaşmalarda hepimizin bildiği iki insan birbirini "Selamun Aleykum" şeklinde selamlarlar.

Urduca ile Türkçenin yakınlığının benzer sözcükler yanında gramer yapılarının da benzerliği görülmektedir.

Türkçede bir kişinin ismini sorarken şu ifadeyi kullanırız.

Siz-in is-mi-niz ne-dir?

Gramatik benzerlikler ve yakın bir sözcüğün bulunması bu ifadeyi kolaylaştırıcı özellikler taşır.

Urducada bu ifade şu şekilde ifade edilir:

Aap-ka-nam-kia-he?

Urducayla Türkçe arasında cümle yapısı oluşturmak için her iki dilde benzer sözcüklerin iç içe kullanıldığını görmekteyiz ama genelde basit fiiller birbirinden farklıdır.

Urducada basit fiiller: Deyna (vermek), Leyna (almak), Cana (gitmek), Ana (gelmek), Karna (yapmak), Yemek (khana), İçmek (pina), Düşünmek (soçna), Uyumak (sona) şeklindedir ve tamamen Hintçe ağırlıklıdır.

Bileşik fiillerde ise "Karna", "Deyna", fiiliyle kurulmuş olan bileşik fiillerde yer alan sözcükler Türkçedeki sözcüklerle benzerlik gösterir. Burada Türkçe ile benze şekilde oluşturulmuş bileşik fiiller vardır.

Âzâd karnâ – آزاد کرنا - Serbest bırakmak[3]
İcâzat deynâ - اجازت دینا – İzin Vermek[4]
İstifâda karnâ - استفادہ کرنا – İstifade etmek[5]
İdrâk karnâ - ادراک کرنا – İdrak etmek[6]
İsrâf karnâ - اسراف کرنا – İsraf etmek[7]
Ders deynâ - درس دینا – Ders vermek[8]
Özellikle isim şekli Türkçede kullanılan Urduca sözcüklerin aldıkları fiil ekleri "karna" veya "deyna" cümlenin Türkçe öğreniminde kolaylaşmasını sağlar.
Türkçe ve Urduca gramer kuralı olarak tek fark Urduca sözcüklerin cins olarak ayrılmasıdır. Eski tabirle müzekker ve müennes; yeni tabirler ise eril-dişil cins birçok sözcük yer almaktadır.
Dil eğitiminde hemen hemen birço k alanda çeşitli terimler yer almaktadır. Yabancılara Türkçe eğitiminde en çok dini terimlerde verilen eğitimler büyük benzerlik taşımaktadır.
Dini terimler genellikle Arapça, Farsça olmaktadır ve bu terimler Türkçe içerisinde de yer almaktadır. Pakistanlı vatandaşların ana dili olan Urduca ve Hindistan'ın resmi dili olan Hintçede Arapça ve Farsçadan gelen dini terimler yer almaktadır.
Pakistanlı vatandaşların kendi dillerinde yer alan ve Türkçe'de de kullanılan yaygın terimler yer almaktadır.
Dua, dini törenler ve ideolojilerle bağlantılı Müslüman terimler, Arapça-Farsça, çoğunlukla Arapça olarak açıklanmıştır. Du'a, Din, Khalifa, Mullâ, Masjid, Paigambar, Rasul, Sayyad, Shekh, Sunnat, Dar'gah, İmam, İmân, Kur'an, Khudâ, Ziyârat.[9]
Bunun yanında Urduca ve Türkçede kullanılan dini isimler şunlardır:
Müslüman – مسلمان[10]
Mümin – مومن[11]

---

[3] *Bulgur, Durmuş, Urdu-Turki Dictionary, Oriental College Punjab University, Lahore, Pakistan, 2013, s. 9*
[4] *Bulgur, a. g. e., s. 22*
[5] *Bulgur, a. g. e., s. 37*
[6] *Bulgur, a. g. e., s. 29*
[7] *Bulgur, a. g. e., s. 39*
[8] *Sabir, M., Türkçe-Urduca Lügat, Library Promotion Bureau, Karachi, 1968, s. 61*
[9] *Bahri, Hardev, Persian Influence on Hindi, Bharati Press Publications, Allahabad, India, 1960, s. 23*
[10] *Khattak, Purdil, Urdu Aur Turki Muştarak Alfaz, Muqteda Qavmi Zaban, İslamabad, Pakistan, 1987, s. 80*

Hindistan'da Allah sözcüğü için Farsça "Khuda" sözcüğü kullanılmıştır. Allah sözcüğü Arapçadır.[12]

Urducada kullanılan sözcükler özellikle sosyal hayatta kullanılan ve genelde bu sözcükler sıklıkla kullanılan sözcüklerdir.

Pakistanlı vatandaşlara Türkçe öğretiminde sosyal yaşamda en çok karşılaştıkları sözcüklerden olan meyveler, sebzeler, gıda isimleri, giyim kuşam, dükkân isimleri, ev eşyaları, çeşitli mekânlar slaytlar vasıtasıyla görsel olarak öğretilmektedir. Ancak bazı terim isimleri Urdu dilinde yer alan benzeri terimlerle farklılık göstermektedir, buna rağmen hem Türkçe hem de Urducada yer alan bazı sözcükler yabancılara Türkçe eğitiminde kolaylıklar sağlamaktadır.

Ordu dilinde biri eski Gazneliler zamanında ki özbeöz Türkçe ile ikincisi Osmanlıcada yerleşmiş ve hemşerileşmiş, Türkçeleşmiş Arapça ve Farsça kelimeler, Moğol ve Çağatay Türkçesinden alınanlar Ordu dilinin temelini ve esasını teşkil etmektedir. Ordu dilindeki yemek isimleri: Kıyma, kavurma, dolma, pilav, çilav, kebap ve peynir. Öz Türkçe olduğu gibi bugün aynen kullandığımız üzere Buğça, çakmak (hastalık adı olarak) çiçek, makas yerine eski Türkçede kayççi; aşçı yerine baverçi; kahya yerine daroğa (Moğol-Mongolcada söylendiği gibi) elçi, topçi gibi kelimeler bu dilin esasını teşkil etmektedir.[13]

Delhi Sultanlığı zamanında Hindistan'a çok yönlü olan Türk kültürünün yayılmasıyla yemek adları: pilav, kebap, kavurma (korma), açar آچار (iştah açıcı), dolma; elbise adları: şalvar, şal; inşaat tabirleri: köşk, cami, kale; silahlar: top, çaku (çakı), tüfek, tamança; askeri tabirler: topçu, haravel (karakol), tümen; lakaplar: beg (bey), han (hakan), Uluhan, kutlu han; akrabalık terimleri: anne, bacı, apa, aça vb. gibi daha nice Türk kültürünü temsil eden kelimeler, doğmakta olan yeni dile girmeye başlar.[14]

Hint Pakistan Alt kıtasında çeşitli yemekler için kullanılan sözcükler örneğin pilav, kebap, şiş kebap, çorba, çay, kahve ve şeker; mutfak eşya

---

[11] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 77*
[12] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 24*
[13] *Savcı, S., Pakistan Dil ve Edebiyatı, Fatih Matbaası, İstanbul, 1966, s. 21*
[14] *Türkmen, E. Türkçe ile Urduca Arasındaki İlişkiler, Türk Dili Dergisi, Ocak 1985, Ankara s. 30*

adları: kaşık, çömçe ve tava; giysiler: pantolon, ceket, pabuç, serpuş, cep ve paça; günlük yaşamda kullanılan eşyaların adları: kitap, kalem, sürahi, sabun, perde, kağıt ve diğer birçok kelime cumhuriyet, cesaret, hesap, daire, bakkal, kasap, hamam, hazır, mümkün, tamam, beyaz, siyah, gül, meyve, misafir, ziyaret, emanet, hitabet, kıymet, makale, metin, tercüme, maksat, hikaye, meşhur, şöhret, adliye, hakim, mevzu vb.[15] sözcükler Urdu dilinde kullanılmaktadır.

Urdu dilinde yukarıda görülen Türkçede de kullanılan bu isimler sıklıkla kullanılmaktadır. Bu sözcükler içerisinden bacı, hanımlar için kullanılmaktadır. Çakmak, herhangi bir şeyi yakmak için kullanılan bir alettir. Hatun, bayanlara verilen bir unvandır. Kazak, kışın insanların üzerlerine giydiği giysidir. Pilav, pirinçle yapılan bir yemektir. Kavurma, dana veya kuzu etiyle yapılan bir yemek ismidir. Kıyma, etin makinadan geçirilerek belirgin bir şekle dönüşmesiyle köfte haline gelmesidir. Küçük bir sıfat olup, büyük sıfatının zıddıdır. Son olarak Ordu, bir ülkenin askeri birliğidir ve Urducanın ilk ismidir.

Urdu Dili içerisinde birçok eski Türkçe kelime vardır:

Apa (Abla), çaku (çakı), tamga (damga), bacı, kıma (kıyma), elçi, tuğra (tuğra), korma (kavurma), yağma (yağma), yaşamak, armağan, dolma, han, hanam (hanım), beg (bey), begem (beyim, hanım), hatun, hakan, kayçı (makas, Anadolu'da Sındı da derler), topçı (topçu), saçak (saçı), kûç (göç), kamçı, kaşık, bibi (temiz hanım), kaz, ayag (kadeh), bahadur (bahadır, batır), koçak (küçük), çeçak (çiçek), tabanca (tabanca)[16]

Urduca ve Türkçede kullanılan Pazar ve çarşıda gidilen yerlerin isimlerin ortak olması Türkçe eğitim için kolaylık sağlamaktadır. Bu sözcükler:

Bakkal– بقال[17], Kasap – قصاب[18], Terzi – درزی[19], Hattat – خطاط[20], Nakkaş – نقاش[21],

---

[15] *Asrar,N. A., Pakistan ile Türkiye Arasındaki Dil ve Edebiyat İlişkileri, Türk Dil ve Edebiyat Dergisi, Ekim 2003, C: LXXXVI, S: 622, s. 466*

[16] *Sabir, M., Urdu Dilinin Menşei ve Mahiyeti, Türk Kültürü Dergisi, S: 26, Aralık 1964, Ankara, s. 101*

[17] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 13*

[18] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 45*

[19] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 117*

[20] *Bilik, N. ve Özenç, N., Urdu Dili Konuşma Kılavuzu, Literatürk,;İstanbul, 2007, S. 133*

[21] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 133*

Urduca ve Türkçe kullanılan ortak meyve sözcükleri de Türkçe eğitimine katkı sağlamaktadır.

Ananas – اننا س[22], Badem – بادام[23], İncir – انجیر[24], Limon – لیموں[25], Nar – انار[26], Şeftali – شفتالو[27].

Bâdâm, Khur'mâ, Anjîr, Shal'jam, Farsça isimlerdir.[28]

Her iki dilde kullanılan gıda ve içecek sözcükleri de yer almaktadır.

Çorba – شوربہ[29], Kahve – قہوہ[30], Kıyma – قیمہ[31], Lokma – لقمہ[32], Peynir – پنیر[33], Sirke – سرکہ[34], Soda – سوڈا[35], Zeytin – زیتون[36], Haşhaş – خشخاش[37], Şeker – شکر[38], Pilav – پلاؤ[39]

Bu sözcüklerin yanı sıra Perde – پردہ[40], Sandık – صندوق[41], Seccade – سجادہ[42], Cep – جیب[43] ve Şalvar – شلوار[44] gibi isimler hem Urducada hem de Türkçede kullanılan ortak sözcüklerdir.

Sâbun, hamâm isimleri Farsçadan alınmıştır.[45]

Par'dâ, mobilya ürünüdür ve Farsçadır.[46]

Dukân, Bâzâr isimleri Farsça isimlerdir.[47]

Farsça ödünç alınan çok sayıda sıfat, Hintçe kelime hazinesinin vazgeçilmez bir parçasıdır.

Bar'bâd, Garib, Maj'bûr ,[48] Siyâh, tâzâ,[49]

---

[22] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 148*
[23] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 148*
[24] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 38*
[25] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 54*
[26] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 150*
[27] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 107*
[28] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 33*
[29] *Khattak, Purdil, a. g. e., s.19*
[30] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 43*
[31] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 168*
[32] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 54*
[33] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 93*
[34] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 169*
[35] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 169*
[36] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 126*
[37] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 31*
[38] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 107*
[39] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 93*
[40] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 92*
[41] *Khattak, Purdil, a. g. e., s. 100*
[42] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 152*
[43] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 145*
[44] *Bilik, N. ve Özenç, N., a. g. e., s. 146*
[45] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 34*
[46] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 34*
[47] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 39*

Farsça soyut isimler, pek çok biçimde mevcuttur. Bunların sayısı fazla olduğundan birkaç tipik örnek aşağıda verilmektedir.
Dard, fark, vakt,[50]Dar'jâ, Fây'dâ, İrâdâ, istîfâ,[51]
Farsça sıfatlardan pek çok sözcük oluşturulmuştur, ancak bu sıfatlar Hintçede pek kullanılmamaktadır.
dikkat, hairat, kismat, mulâkât, shikâyat, jihâlat,[52]
Arapçadan ödünç alınan birkaç sözcük ise şunlardır:
Adad, adâlat, alâvâ, amânat, arz, âdat,[53]dâvat.[54]
Zaman kavramlarında da ortak sözcükler vardır. Dakik دقیق [55],
Vakit وقت [56]
Yukarıda kullanılan sözcüklerin çoğu, Türkiye de yaşayan Pakistanlı vatandaşlar için kolaylıklar sağlamaktadır. Bir restorana giden Pakistanlı bir aile, bu isimler ve benzeri yemek isimlerini menüde gördükleri zaman siparişlerini söyleyebilmektedirler. Bunun yanında her iki dilde kullanılan giysi isimleri, alışverişte de Pakistanlı vatandaşlara kolaylıklar sağlamaktadır. Çünkü herhangi bir giysi alışverişinde pantolon, ceket gibi nesneleri bilmeleriyle birlikte diğer farklı olan giysi isimlerini de sonradan öğrenebilmektedirler.
Her iki dilde ortak kullanılan mekan isimleri, çeşitli sıfatlar ve sözcükler, Pakistan vatandaşlarının Türkçe eğitimlerine katkı sağlamaktadır.

Sonuç

Türkiye'de yaşayan ve hiç Türkçe eğitimi almamış bir Pakistan vatandaşı bir lokantaya gittiğinde çorba, su, kola, kebap, dolma, kavurma, pide gibi yemek isimlerini anlayabilir ve sipariş edeceği şeyleri de servis yapan elemanlara söyleyebilirler.
Üniversitede ve eğitim kurumlarında okuyan bir Pakistan vatandaşı,

---

[48] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 45*
[49] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 46*
[50] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 47*
[51] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 48*
[52] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 48*
[53] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 91*
[54] *Bahri, Hardev, a. g. e., s. 92*
[55] *Sabir, M., Türkçe-Urduca Lügat,s. 54*
[56] *Sabir, M., Türkçe-Urduca Lügat, s. 533*

belli terimleri kitap, kalem, defter, muallim, ustad, asistan, sınıf, fakülte gibi sözcüklerin Urdu dilinde de kullanılmasından dolayı sıkıntı çekmemektedirler.

Hem kendi ana dili Urducada yer alan sözcükler hem de Türkçe de kullanılan ortak sözcükler eğitimin ilk safhasında Türkçeyi öğrenenler için kolaylık sağlamaktadır. Bununla birlikte Pakistan vatandaşlarının kur kur öğrenecekleri görsel ve uygulamalı Türkçe dersleriyle birlikte Pakistanlı vatandaşlar Türkçeyi akıcı bir şekilde öğrenebilmektedirler.

Kaynakçalar

Asrar,N. A., Pakistan ile Türkiye Arasındaki Dil ve Edebiyat İlişkileri, Türk Dil ve Edebiyat Dergisi, Ekim 2003, C: LXXXVI, S: 622, s. 464-466

Bahri, Hardev, Persian Influence on Hindi, Bharati Press Publications, Allahabad, India, 1960

Bilik, N. ve Özenç, N., Urdu Dili Konuşma Kılavuzu, Literatürk,;İstanbul, 2007

Bulgur, Durmuş, Urdu-Turki Dictionary, Oriental College Punjab University, Lahore, Pakistan, 2013

Khattak, Purdil, Urdu Aur Turki Muştarak Alfaz, Muqteda Qavmi Zaban, İslamabad, Pakistan, 1987

Sabir, M., Urdu Dilinin Menşei ve Mahiyeti, Türk Kültürü Dergisi, S: 26, Aralık 1964, Ankara, s. 100-104

Sabir, M., Türkçe-Urduca Lügat, Library Promotion Bureau, Karachi, 1968

Savcı, S., Pakistan Dil ve Edebiyatı, Fatih Matbaası, İstanbul, 1966

Türkmen, E. Türkçe ile Urduca Arasındaki İlişkiler, Türk Dili Dergisi, Ocak 1985, Ankara